

Пролог

Виборсавшись із прохолодного фое готелю в розпечену ніч, він так і не відчуває протверсіння. Навпаки, його охоплює паніка й клаустрофобія. Піт — чи, може, спирт? — миттєво виступає на шкірі: спина й попереk вже вкриваються плямами. Хіба буває так спекотно о третій ночі? І де вона? Де ж вона? Він озирвається, шукаючи дівчину, і нарешті помічас її розмитий силует за скляними вікнами готелю. В очах двоїться. Потім бачить, як зупиняється авто. Серце стишує ритм. Вона тут. Дякувати богу. Ця страшна ніч добігає кінця. Він мружить, щоб сфокусувати погляд. Шукає очима білявку за кермом. Та це не вона. Вікно опускається, і він сахається від жінки.

— Що?.. — звертається він до брюнетки за кермом. — Що ти тут робиш? І де моя дружина?

— Усе гаразд, — відповідає жінка. — Вона мене прислала. Вона забагато випила, тож попросила підвезти тебе додому. Уперед. Сідай.

Він озирвається, шукаючи очима дівчину. Бачить, як та виходить з готелю й швидко прямує в протилежний бік, міцно притискаючи до себе сумочку.

— У мене є вода. І кава. Ну ж бо. Незабаром ти будеш удома.

Він заповзає на пасажирське сидіння, і пес на її колінах тихо гарчить.

— Я думав, ти пішла, — каже він, шукаючи пасок безпеки. — Думав, тебе немає.

Жінка усміхається, відкриваючи пластикову пляшку з водою. Простягає йому.

— Так, — відповідає вона, — пішла. Однак вона потребувала мене. Отак. Попри все. Пий. Випий усе.

Він притуляє пляшку до пересохлих губ і випиває всю воду одним духом. Тоді заплющує очі, бажаючи якнайшвидше опинитися вдома.

У травні на Netflix:
«Іменинниці-близнючки»

Зустрічайте новий проєкт від авторів «Монстра по сусідству» та «Підманула-підвела». Документальний под'юментарі* нікого не залишить байдужим!

У червні 2019 року популярна подкастерка Алекс Саммер, відома своєю серією подкастів «Жіночий погляд», присвячених успішним жінкам, започаткувала унікальний проєкт під назвою «Іменинниці-близнючки». Його героїнею стала місцева

жінка, з якою авторка святкує день народження в один день. Працюючи над проєктом, Саммер довідується про свою непримітну сусідку значно більше, ніж могла уявити. І вже за кілька тижнів життя Алекс летить шкереберть, а ще трьох людей знаходять мертвими... Ця моторозна історія викриває найтемніші сторони людини. Телезапій глядачам гарантуємо!

---

* Под'юментарі — гібрид жанрів подкаст і документальний фільм; подкаст, який супроводжується акторською грою. Актори відтворюють на екрані те, про що йдеться в аудіодоріжці (*тут і далі — прим. пер.*).

«Іменинниці-близнючки»
ОРИГІНАЛЬНИЙ СЕРІАЛ NETFLIX

Темний екран. Повільно з'являється інтер'єр студії запису.

На екрані текст:

Запис подкасту Алікс Саммер, 20 червня 2019 року

З тиші поступово наростає жіночий голос:

— Джозі, тобі зручно?

— Так, усе добре.

— Чудово. Ну, поки я все налаштовую, може, розкажеш, чим сьогодні снідала?

— О, ну...

— Це для перевірки якості звуку.

— Гарзд. Ну, я їла тост. Два тости. Один із джемом. Другий з арахісовою пастою. Пила чай. Такий модний, з «Маркс і Спенсер». У золотій коробці.

— З молоком?

— Так. З молоком.

Коротка пауза. Камера повільно огинає порожню студію, збільшуючи деталі: смуги, що біжать монітором, покинуті навушники, порожню кавову філіжанку.

— Ну як? Нормально?

Субота, 8 червня 2019 року

Джозі відчула, що їй чоловікові незручно, коли їх огорнуло золоте сяйво гастропабу. Вона сотні разів проходила повз цей заклад і щоразу думала: «Це не для нас». Усі такі молоді. Крейдою на дошці біля входу написані назви страв, про які вона навіть не чула. Скажімо, що таке ботарга? Проте цього року їй день народження припав на суботу, тож, коли Волтер запитав її про плани щодо святкування, вона не відповіла, як завжди: «Просто замовимо щось додому й вип'ємо вина». Цьогоріч вона уявляла теплий літній день, медове сяйво «Ленсдауну», тихий гомін відвідувачів і шампанське у відерцях із льодом на терасі... Вона пам'ятала про ту невеличку суму грошей, що їй лишила бабуся, яка померла минулого місяця. Милуючись собою в дзеркалі, уявляла, як святкує день народження в гастропабі у Квінз-Парку. Тож вона відповіла Волтеру:

— Ходімо десь повечеряємо.

— Добре, — відповів той. — Куди б ти хотіла?

— У «Ленсдаун». Знаєш, на Сейлзбері-роуд.

Він здивовано глянув на неї, втім, сказав лише:

— Гаразд. Твій день народження — тобі й вибирати.

І ось він притримує їй вхідні двері пабу. На якусь мить вони зупиняються біля знаку із написом «Зачекайте тут, поки ми

знайдемо вам місце». Джозі роззирається на небагатьох відвідувачів, притискаючи сумочку до живота.

— Фейр, — звертається вона до юнака з блокнотом, — Джозі. Столик заброньовано на дев'ятнадцяту тридцять.

Юнак трохи розгублено усміхається спершу до неї, потім до Волтера й уточнює:

— На двох, так?

Їх ведуть до симпатичного столика в кутку. Волтер сідає на диванчик, Джозі — на оксамитовий стілець. Їм подають меню, прикріплені до планшетів. Джозі заздалегідь переглянула меню в інтернеті й погуглила ті страви, про які нічого не чула, тож тепер точно знає, чого хоче. Вона замовляє шампанське, і їй байдуже, що подумає Волтер.

Раптом її увагу привертає якийсь гамір у дверях пабу. Одна жінка стоїть, тримаючи повітряну кульку з написом *Birthday Queen*. Коли ж рушає, її дивовижне сліпучо-біле волосся перетікає і міниться, ніби вода. Одягнена в широкі штани й топ із двох шматків чорної тканини, з'єднаних шнурками на бочках. Блискуча шкіра. Широка усмішка. За нею заходить група людей приблизно її віку: у когось букет квітів, хтось несе шикарні подарункові пакети...

— Алікс Саммер! — вигукує жінка лунким голосом. — Столик на чотирнадцятьох.

— Дивися, — Волтер тихо штовхає Джозі, — ще одна імениниця.

Джозі розсіяно киває.

— Так, — відказує вона, — схоже на те.

Офіціант веде новоприбулих до столу якраз навпроти Джозі. Вона бачить, що на ньому вже стоять три відерця з льодом, у кожному з яких по дві пляшки шампанського. Вони галасливо розсідаються, сперечаючись за місця і — «ой, заради бога!» — відмовляючись сідати поряд зі своїми благовірними.